

Mesto spí

M-026

O. Štyrák (1977) – Tvrdošanci

(Orig.: -, -)

vianoce

úvod

záver

VI: Mesto spí už do tmy schúlené,
za ním v biednej maštali, v sene,
leží dieťa, dýcha dnes prvý krát.
Malý púčik lásky velikej,
z devy kľíči skromnej a čistej
chveje sa, veď víta ho tma a chlad.

PR: *Že k nám prišiel z lásky Boží Syn,
nikto v kraji vtedy netušil
a každý ho len za človeka mal.
Všetky zámky tupo zapadli,
všetky ľudské srdcia vychladli,
vyhnaný u zvierat prví krát spal.*

R: **Neboj sa neplač dieťaťko,
zavri očka a spi sladko.
Hoc ťa vyhнали, pevnú ochranu máš.
Mamka pesničku zaspieva,
Jozef rúčky poohrieva
a ruka Otcova drží nad tebou stráž.**

V2: Od čias, čo prišla tvoja hviezda,
žiari vždy cez búrky, tmy, cez dážď,
nevládal jej plameň uhasiť čas.
Ty si s nami, ty si stále tu,
každý rok, deň, hodinu, minútu,
prichádzaš, klopeš, zrodiť sa chceš znovu v nás.

PR: *My však máme obsadené zas,
miesta nemáme a chýba čas,
nové zámky k starým prikladáme.
Zas ťa trápi od srdc našich chlad,
neľúbime, jak ty mal si rád,
len chatrče pusté ti nechávame.*

**R2: Vždy však spoznávame svoj klam
a dnes prichádzaš znova k nám,
odpušť, prosíme, nechceme už viac zrád.
Veríme ti, si Boží Syn,
lásku nám dávaš, sám ňou si,
preto voláme: „Vďaka ti tisíckrát!“**

Záver: *Vďaka ti tisíckrát!
Vďaka ti tisíckrát!*